

موج‌رای‌های‌زودهنگام

بهرغم نگرانی‌ها دربارۀ روند برگزاری انتخابات آمریکا، نتیجه آن و سرنوشت دموکراسی، نزدیک به ۷۵ میلیون نفر آمریکایی تاکنون رای داده‌اند؛ آمریکایی‌هایی که نگرانند و از فصل کمپین‌های پسر از انتقاد و کینه‌توزی خسته شده‌اند. در بحبوحه ویرانی‌های توفان هیلن در کارولینای شمالی، نزدیک به ۴ میلیون و ۵۰۰ هزار رای‌دهنده رکورد رای‌دهی زودهنگام حضوری را در این ایالت شکستند. شرکت ۴ میلیون رای‌دهنده در ایالت جورجیا هم بی‌سابقه بود. در پنسیلوانیا، در پستی چه‌کسانی باید شمرده شود، یک میلیون و ۷۰۰ هزار نفر از این طریق رای داده‌اند. در ۹ ایالت بیش از ۵۰ درصد از واجدان شرایط رای داده‌اند. به‌گفته مایکل مک‌دونالد، استاد علوم سیاسی در دانشگاه فلوریدا که روند رای‌گیری‌ها را دنبال می‌کند، پیش‌بینی‌ها از رای‌گیری‌های زودهنگام نشان می‌دهد که میزان مشارکت کلی در انتخابات احتمالاً بین حدوداً ۶۰ درصد از واجدان شرایطی است که در سال ۲۰۱۶ در انتخابات شرکت کردند. در حالی که مشارکت کلی احتمالاً کمی کمتر از میزانی است که در انتخابات ۲۰۲۰ پیش‌بینی شد اما این انتخابات همچنان در مسیر رسیدن به بالاترین میزان مشارکت نسبت به سال‌های گذشته قرار گرفته است. چند هفته آینده روزهای بسیار پراهمیتی از تاریخ سیاسی آمریکا رقم خواهد خورد و گروهی از آمریکایی‌ها نسبت به تقریباً تمام جنبه‌های روند الکتورال نگرانند، مقامات در سراسر آمریکا تلاش‌های بسیاری را برای حفاظت از انتخابات از جمله تعیین قوانین محافظتی جدید برای امنیت خود انجام داده‌اند. بیشتر نگرانی‌های آنها ریشه در نتیجه خشونت‌بار رقابت ریاست‌جمهوری ۲۰۲۰ و حمله به ساختمان کنگره آمریکا در ششم ژانویه ۲۰۲۱ دارد. امسال، دونالد ترامپ رئیس‌جمهور پیشین آمریکا همچنان با لغاطی‌های مشابهی بازی می‌کند، اطلاعات غلطی را دربارۀ انتخابات ترویج می‌کند و مدعی است که دموکرات‌ها «مشتی متقلب» مقامات انتخاباتی هم‌اکنون با چالش‌های قابل‌توجهی روبه‌رو شده‌اند. در یکی از بخش‌های اصلی در ایالت پنسیلوانیا هزاران پاکت‌نامه رای‌گیری به‌دست رای‌دهندگان نرسیدند در حالی که در بخشی دیگر در این ایالت رای‌دهندگان سهواً پیش از پایان وقت برگردانده شدند. مداخله روسیه هم در ایالت جورجیا افشا شد. بخشی از رمز عبور برخی از دستگاه‌های رای‌گیری در کلورادو مخدوش شدند. با این حال مقامات اشاره می‌کنند که مشکلات به‌سرعت شناسایی و حل شدند؛ نشانه‌هایی از اینکه سیستم هنوز کارآمد است. آن بخش‌ها در ایالت پنسیلوانیا هم چندین روز به رای‌گیری زودهنگام اضافه کردند. گزارش‌ها از ترساندن یا آزار و اذیت رای‌دهندگان نادر و پراکنده بوده‌اند، همانند گزارش‌هایی از صف‌های طولانی مردم در انتظار برای رای‌دهی. چالش‌های عظیم دقیقه‌نودی واجد شرایط بودن رای‌دهندگان اصلاً نمایان نشدند. با فعالیت‌های مشکوک در حالی که پراکنده بودند، به‌سرعت برخورد شده است. آزار و اذیت مقامات محلی بیشتر اتفاقی بوده‌اند تا گسترده. کولاک دعوای قضایی نتوانست قوانین رای‌گیری را در لحظه آخر تغییر دهد یا مختل کند. ان‌شمیت، وزیر جمهوری خواه دولت ایالتی پنسیلوانیا می‌گوید: «آن بیرون سروصدای بسیاری وجود دارد و چون برپهاهوست، توجه زیادی به‌خود جلب می‌کند. اما این نباید حتی یک رای‌دهنده را از رای دادن منصرف کند، چه پستی باشد، چه حضوری در روز انتخابات.» با این حال، کشور همچنان پیش از روز انتخابات مضطرب است. زیر سایه ادعای نادرست تقلب گسترده کنگره‌ای که ذهنیت تئوری‌های توطئه دارند با رای‌دهندگان تماس‌های تلفنی برقرار می‌کنند تا برآنها نظرات یا صدایشان را ضبط کنند. گفت‌وگو با بیش از ۴۰ رای‌دهنده در ۷ ایالت چرخشی نشان می‌دهد که حوزه‌های انتخاباتی با انتخاباتی که به‌نظر می‌رسد وزن سنگینی دارد، در مانده شده‌اند. مشارکت بالای مردم در رای‌گیری زودهنگام در دومین انتخابات متوالی ریاست‌جمهوری به‌غیر قابل‌پیش‌بینی شدن رقابتی شانه‌به‌شانه برای ریاست‌جمهوری دامن می‌زند و تناقضی را در سیاست‌مدران آمریکا نشان می‌دهد. کمپین‌ها که داده‌های اطلاعاتی بیشتری دربارۀ اینکه چه کسی پیش از روز انتخابات رای داده‌اند، در اختیار دارند، حالا به‌راحتی می‌توانند بفهمند که در مدل‌های رای‌دهی خود چه عملکردی داشته‌اند و در کدام بخش‌ها باید بیشتر تلاش کنند. اما تمام داده‌ها اساساً در برابر مقایسه‌های تاریخی قرار گرفته‌اند چون انتخابات ۲۰۲۰، تغییرات بزرگی در رفتار رای‌دهندگان آمریکایی ایجاد کرده است. این رقابت روند جدیدی را برای انتخاب رئیس‌جمهور با گذار عمده به رای‌گیری زودهنگام آغاز کرد اما روندی بود که در دوران همه‌گیری مرگبار کرونا آغاز شد که به انتخاب‌رای‌دهندگان دامن زد. مک‌دونالد می‌گوید: «پس چقدر از رای‌های پستی قرار است در روز انتخابات فرستاده شوند و چقدر مشارکت در روز انتخابات به‌رای‌گیری حضوری تغییر کرده است؟ ما این موضوع را تا روز انتخابات نمی‌دانیم.»

نبرد نهایی ترامپ

حدود ۷۵ میلیون نفر آمریکایی پیش از روز انتخابات به نامزد منتخب خود رای داده‌اند

فوریت‌های پزشکی اغلب در راهپیمایی‌های دونالد ترامپ اتفاق می‌افتد. دیدن هوادارانی که در صف‌های طولانی بیرون از سالن گردهمایی یا در میان تماشاگران پس از ورود به داخل سالن حال‌شان بد می‌شود، غیرمعمول نیست. به‌نظر می‌رسد بیشتر مشکلات سلامتی در ساعات انتظار قبل از روی صحنه رفتن ترامپ اتفاق می‌افتد، اما اگر کسی در حالی که ترامپ در اواسط سخنرانی است حالش بد شود و پزشکان به طرف او بروند، ترامپ مکث می‌کند و گاهی اوقات جمعیت

هانی رستگار

تحلیل‌گر مسائل سیاسی و فعال رسانه

پس از ماه‌ها برگزاری کمپین‌های انتخاباتی و رقابت‌های پرتنش میان نماینده احزاب دموکرات و جمهوری خواه بالاخره روز موعود فرارسید و انتخابات سراسری ریاست‌جمهوری آمریکا، با همان سازوکار عجیب‌وغریب و پیچیده برگزار می‌شود؛ اما آن چیزی که این دوره از انتخابات ریاست‌جمهوری و نمایندگان مجلس سنا و کنگره را متفاوت و حساس‌تر از قبل می‌کند، حضور دو شخصیت جنجالی به‌عنوان رقبای انتخاباتی دو طیف سیاسی نامدار در آمریکا و جنگ‌های نظامی و اقتصادی فراوانی است که ایالات‌متحده به‌نحوی درگیر آن‌هاست. حدود سه سال از آغاز جنگ روسیه و اوکراین در اروپا می‌گذرد و جهان درگیر بحران‌های بزرگ اقتصادی و اجتماعی ناشی از این جنگ است. شرارت‌های اسرائیل علیه فلسطینیان و حمله به نوار غزه، جنوب لبنان و آتش‌افروزی‌های ممتد که یک سال گذشته چندین برابر شده و آمریکا را با گره‌ای جدی در حوزه سیاست خارجی خود در منطقه خاورمیانه مواجه کرده است. چالش جدید اقتصاد کشورهای عضو بریکس و جنگ اقتصادی با چین، درگیری‌های ژئوپلیتیک و سرزمینی در خصوص جزایر جنوب سرزمین اصلی چین و تهدیدات کره شمالی در شرق جهان، از دیگر مسائلی است که دولت جدید آمریکا از روز آغازین در ۲۱ ژانویه ۲۰۲۵ با آن‌ها دست‌به‌گریبان خواهد بود. ایران هم مانند همیشه، سرتیتر یکی از موضوعات مهمی است که کاندیداهای ریاست‌جمهوری، همواره در ادوار گذشته به آن توجه ویژه‌ای داشتند و بخشی از رای خود را، منوط به نظرات و برنامه‌هایشان برای این قدرت منطقه‌ای می‌دانند. چالش بزرگ ترامپ و هریس، هر یک که بر کرسی ریاست‌جمهوری آمریکا بنشینند، در قدم نخست کاهش سطح بالای تنش‌های بین ایران و اسرائیل و مقابله‌های نظامی با یکدیگر خواهد بود که پیامد و هزینه غیرمستقیم آن برای امنیت و اقتصاد آمریکا در داخل و هژمونی بین‌المللی این کشور در جهان است؛ اما با بررسی گفتار و رویکردهای حزبی هر یک از کاندیدها، می‌توان پیش‌بینی کرد فارغ از ذات و روح خبیث و جهان‌خوار سیاست‌های کلی ایالات‌متحده

انتخاباتی حیاتی برای ایران

نقطه عطفی در روابط ایران و آمریکا در پیش است

انتخابات می‌تواند شبکه پیچیده‌ای از تحریم‌های بین‌المللی، محدودیت‌های اقتصادی و دینامیک‌های ژئوپلیتیکی که ایران را احاطه کرده، یا تنگ‌تر کند یا رها سازد. این انتخابات می‌تواند به‌عنوان یک نقطه عطف در روابط ایران و ایالات متحده عمل کند و بر آینده تعاملات بین‌المللی ایران تأثیر بگذارد. برای تهران، این انتخابات تنها یک رویداد عادی دیگر در خارج از کشور نیست، بلکه یک لحظه سرنوشت‌ساز است که می‌تواند آینده اقتصادی، وضعیت امنیتی و نفوذ منطقه‌ای آن را تعریف کند. هر تغییری در قدرت و اشتناکتن به‌طور بالقوه می‌تواند توانایی ایران را برای مانور در عرصه جهانی دوباره تنظیم کند و این انتخابات به‌ویژه در حالی که تنش‌ها بین تهران و اسرائیل به نقطه بحرانی رسیده است، می‌تواند مسیر فصل بعدی روابط ایران و ایالات متحده را تعیین کند.

آرام حسن‌زاد

پژوهشگر روابط بین‌الملل

انتخابات ریاست‌جمهوری ایالات متحده که در سه‌شنبه برگزار می‌شود، اهمیت زیادی دارد، به‌ویژه برای دولت ایران که تصمیمات استراتژیک و سیاست‌های خارجی آن به‌طور قابل‌توجهی تحت تأثیر رهبری آمریکا قرار می‌گیرد. نتیجه این

سه ماه گذشته برای کمپین انتخاباتی ترامپ عجیب بود. او حریف جدیدی داشت. پس از دوبار سوء-قصد، دیگر اجازه نداشت به بازی گلف بپردازد. در تجمعات در فضای باز، او پشت شیشه‌های ضدگلوله می‌ایستاد. گزارش‌هایی منتشر شد که ایرانی‌ها کمپین او را هک کرده بودند. ترامپ بیش از حد معمول در مورد مداخله خارجی و دشمنان در داخل صحبت می‌کرد، احساس تهدید او به حدی بود که کمپین او در خواست جت نظامی کرد. او تمام محافظتی را که خواسته بود دریافت نکرد، اما گفت که «به هر حال مجبورم مبارزه را ادامه دهیم». او سال را با نگرانی شروع کرده بود که مبادا آب و هوای سرد جاده‌های یخ‌زده در آیووا مردم را در خانه نگه دارد و پیروزی به ظاهر مطمئن او را در رقابت‌های انتخاباتی از بین ببرد. بلا‌یای طبیعی در هفته‌های پایانی مبارزات انتخاباتی او بسیار رخ داد. در کالیفرنیا، ترامپ به این فکر می‌کرد که آیا رانش زمین باشگاه گلفش را به داخل دریا می‌برد یا خیر. در کارولینای شمالی، مرگبارترین طوفان از زمان کاترینا، زیرساخت‌ها را از بین برد و

ترامپ یا هریس کدام

در قبال کشورهای جهان، کدام‌یک از این دو شخص در طولانی‌مدت، می‌توانند منافع بیشتری را برای منطقه و ایران به همراه داشته باشند. در نگاه اول با خوانش تاریخ ۲۰۰ سال گذشته جهان درمی‌یابیم بزرگ‌ترین جنگ‌ها در دنیا، در دوران رؤسای جمهوری دموکرات آمریکا آغاز شده است. جنگ جهانی اول، در دوره ریاست‌جمهوری وودرو ویلسون، یک دموکرات، ایالات‌متحده وارد جنگ جهانی اول شد. جنگ جهانی دوم، فرانکلین دلانو روزولت، رئیس‌جمهور دموکرات، آمریکا را در خلال جنگ جهانی دوم هدایت کرد و جنگ ویتنام نیز آغاز افزایش نیروهای آمریکایی در ویتنام در زمان ریاست‌جمهوری جان اف. کندی و لیندون بی. جانسون، هر دو دموکرات، انجام شد. با احتساب ظهور داعش و افزایش چشم‌گیر خشونت‌ها و اقدامات تروریستی در آمریکا و اروپا در دوران باراک اوباما و استقرار طالبان در افغانستان و جنگ روسیه و اوکراین در دوران جو بایدن، دموکرات‌ها کارنامه‌ی سیاه و غیرقابل‌دفاعی در حوزه ثبات و امنیت جهان، به‌خصوص منطقه خاورمیانه بر جا گذاشته‌اند. اوضاع وقتی ناامیدکننده‌تر می‌شود که مطابق آمارها، بیش از ۴۸ درصد از رای‌دهندگان آمریکایی، هیچ امیدی به برقراری صلح و پایان جنگ اسرائیل با غزه و لبنان و اجرای طرح‌های آشتی و آتش‌بس با انتخاب کامالا هریس ندارند. آمریکایی‌ها اعتقاد دارند هریس توان مدیریت و پایان تنش بین روسیه و اوکراین را نخواهد داشت و وضعیت شرق اروپا برتر از قبل خواهد شد. یک مؤلفه تاریخی دیگر در مورد هریس به ما نشان می‌دهد، او هرگز ارتباط سیاسی نتیجه‌بخش و مسالمت‌آمیزی با ولادمیر پوتین و شی‌جین‌پینگ نداشته است. در دوره چهارساله معاونت اول او، تنها رابطه قابل‌توجه میان این شخصیت سیاسی و روسیه و چین، تهدیدات رسانه‌ای، سخنرانی‌های تند و مواضع غیرمنطقی بوده که همواره به افزایش تنش میان این دو قدرت جهانی با آمریکا منجر شده است. هریس کافی‌الساقت، به حمایت نظامی و اقتصادی گسترده که دولت بایدن از اوکراین می‌کرد، ادامه خواهد داد، زیرا جنگ روسیه به سال سوم خود نزدیک می‌شود و عقب‌نشینی دموکرات‌ها از سیاستی که سه سال از این جنگ در پیش گرفته‌اند، برای آن‌ها خودکشی سیاسی محسوب می‌شود. بر اساس نگاه تاریخی، به نظر می‌رسد زیست و بقای تکاملی دموکرات‌ها در سیاست، براساس استمرار جنگ‌ها و ناپایداری اوضاع است؛ مسئله‌ای که سال‌هاست

از نظر تاریخی، ایران توجه بسیار زیادی به انتخابات ریاست‌جمهوری ایالات متحده داشته است و این توجه به مراتب بیشتر از هر فرآیند انتخاباتی در دیگر کشورهاست. دلیل این امر به سرنوشت‌های سیاسی و اقتصادی پیوسته دو کشور از زمان تأسیس جمهوری اسلامی در سال ۱۳۵۷ برمی‌گردد. در طول بیش از چهار دهه، ایران سیاست‌های هشت رئیس‌جمهور آمریکایی را شاهد بوده است که هر یک در چه‌امی متفاوتی از فشار، رویارویی یا مذاکره را به همراه داشته‌اند. برخی از آن‌ها، مانند جیمی کارتر، در خلال بحران گروگان‌گیری شاهد فروپاشی پل‌های دیپلماتیک بودند، در حالی که دیگرانی مانند باراک اوباما تلاش کردند از طریق توافق‌هایی مانند برجام، روابط را بازسازی کنند. اکنون، با نزدیک شدن به انتخابات پیش‌رو، اهمیت این موضوع بیش از هر زمان دیگری افزایش یافته است. آینده ایران به‌طور قابل‌توجهی به تصمیمی که رای‌دهندگان آمریکایی امروز خواهند گرفت، وابسته است. افتراق سیاستی بین دو نامزد اصلی انتخابات، به‌ویژه در مورد ایران، بسیار گسترده و قابل‌توجه است. از یک سو، دونالد ترامپ، نامزد جمهوری خواه، به‌طور مداوم خواستار بازگشت به کمپین «فشار حداکثری» است که دوره اول ریاست‌جمهوری‌اش را تعریف کرد. این استراتژی شامل اعمال تحریم‌های سخت‌گیرانه، به‌منظور تضعیف اقتصاد کشور و وادار کردن ایران به پذیرش مسائل مرتبط با توسعه هسته‌ای و